BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LI ■ NÚM. 25 | 19 de juny de 2022 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PARAULES DE VIDA

Solemnitat del Corpus Christi

Aquest diumenge celebrem la solemnitat del Cos i de la Sang del Senyor. Jesús, la nit que havia de ser entregat, va fer per primera vegada allò que nosaltres fem quan ens apleguem per a la celebració de l'Eucaristia: agafà el pa i dient l'acció de gràcies el partí, el donà als seus deixebles i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això, per celebrar el meu memorial» (*1Co* 11, 23-24). Quelcom semblant va fer amb el Calze ple de vi. Aquest gest del Senyor és un signe de generositat amb els seus deixebles, que ens ha de moure a l'agraïment pel regal que ens ha fet de la seua amistat, donant-se en el sagrament de l'Eucaristia i quedant-se amb nosaltres. Ho agraïm i ho proclamem, perquè els cristians mai podem deixar d'anunciar al món l'amor de Crist que es manifesta en aquest sagrament.

A l'Evangeli escoltem aquest any la narració de la multiplicació dels pans amb els quals el Senyor alimentà una gran gentada. Jesús mana als deixebles que donen de menjar a la gent. Ells es queden sorpresos: ¿qui són ells, que únicament tenen cinc pans i dos peixos per a donar menjar a tanta gent? Però el miracle es produeix: Jesús fa que allò que sembla poc es multiplique.

La festa del Corpus és també el dia en què els cristians fem la nostra aportació a Càritas. Per això avui ha de ressonar en els nostres cors d'una manera especial aquesta indicació del Senyor: «doneu-los menjar vosaltres mateixos». El Senyor ens invita a donar menjar i beure als famolencs i assedegats; a procurar dignitat al qui no té amb què vestir-se, o un lloc on dormir o ser enterrat dignament; a compartir els sofriments dels malalts i dels qui estan a la presó; a manifestar la nostra estima als altres pregant per ells; a acompanyar a les persones ensenyant a qui no sap, aconsellant a qui necessita una paraula de llum en la seua vida o corregint amb amor a aquells que per la seua forma de viure es fan mal a si mateixos o als altres; a perdonar les ofenses; a suportar amb paciència els defectes del proïsme. Els cristians ens acostem als qui viuen amb necessitats corporals i espirituals vivint i practicant les obres de misericòrdia.

Sovint, al igual que els deixebles de Jesús, també nosaltres podem pensar que les pobreses i necessitats del nostre món són més grans que les nostres possibilitats. No oblidem que és el Senyor qui fa que es multiplique el bé allí on es viuen actituds evangèliques. Jesús obra el prodigi d'augmentar el bé que fem, i allò que moltes vegades ens pot semblar impossible es fa realitat, perquè on es viu l'Evangeli es desperten actituds evangèliques en el cor de les persones.

Però la multiplicació dels pans també ens parla de l'aliment de vida eterna que és el mateix Crist. No sols ens acontentem d'ajudar a les persones en les seues necessitats. Volem que el món conega i estime a Jesús. Podem preguntar-nos: si tots el coneixérem i l'estimàrem: ¿el nostre món no seria millor? ¿no ens estimaríem tots més? ¿no ens perdonaríem els uns als altres? ¿no ens ajudaríem amb més generositat? Jesús pot canviar el cor de les persones, i per això també pot canviar el nostre món. Els cristians hem de socórrer les necessitats espirituals i materials dels qui pateixen, sense oblidar que la necessitat més gran del nostre món és que els homes arriben a conèixer i estimar a Jesús. Ell és l'aliment de la vida eterna.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Construim una comunitat que somia

Avui és la festa del Corpus Christi i el Dia de Càritas. Corpus i Càritas són dos aspectes de la mateixa realitat que s'il·luminen mútuament. La caritat porta a l'Eucaristia i l'Eucaristia alimenta la caritat.

Cada any, per Corpus, Càritas ens fa arribar el seu missatge per desvetllar la nostra consciència a col·laborar a la seva obra social. El lema per a la campanya d'enguany: «**Construim una comunitat que somia.**»

—Construïm: a Càritas no som uns teòrics o uns ideòlegs. No ens mirem els esdeveniments des de fora. Volem ser persones actives, que acullen, escolten, promouen i orienten a tota persona en l'esforç d'assolir la seva pròpia dignitat i l'accés als drets bàsics i fonamentals dels éssers humans.

—Una comunitat. Som ben conscients que la vida no la vivim sols. Formem grup, comunitat de persones interrelacionades, creant vincles i dependències mútues. Avui ningú no pot anar sol per la vida. I a Càritas volem ser una comunitat que acull, una comunitat que guareix, una comunitat que acompanya. I, sobretot,

—Una comunitat que somia. Somiar, compartir somnis, no és una cosa abstracta que ens allunya de la realitat. Ans al contrari, somiar ens obre camins de futur, de possibilitats noves, i de transformació. Somiar ens permet crear, anhelar i projectar l'esperança d'una vida diferent i millor per a tothom.

Venim de temps difícils en els quals hem fet bandera de la resistència que ens ha ajudat a afrontar i vèncer la pandèmia. Però no n'hi ha prou. Ara ens toca somiar, ens cal mirar endavant amb esperança per buscar horitzons més amplis que ens permetin recrear l'existència, les oportunitats i els projectes de vida de tothom.

Càritas ens estimula a construir una comunitat que somia, vetlla, cuida i protegeix la dignitat i els drets humans de tothom.

Una comunitat que somia en uns espais de diàleg i de trobada entre les persones, des de la seva diversitat.

Una comunitat que somia i vol viure agermanada amb la creació i que pren consciència de la importància de cuidar la casa comuna.

En la festa de Corpus ajudem-nos mútuament a fer realitat els somnis de Càritas.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRAS DE VIDA

Solemnidad del Corpus Christi

Este domingo celebramos la solemnidad del Cuerpo y de la Sangre del Señor. Jesús, la noche que tenía que ser entregado, hizo por primera vez aquello que nosotros hacemos cuando nos reunimos para la celebración de la Eucaristía: cogió el pan y diciendo la acción de gracias lo partió, lo dio a sus discípulos y dijo: «Esto es mi cuerpo, ofrecido por vosotros. Haced esto en memoria mía» (*1Co* 11, 23-24). Algo parecido hizo con el Cáliz lleno de vino. Este gesto del Señor es un signo de generosidad con sus discípulos, que nos tiene que mover al agradecimiento por el regalo que nos ha hecho de su amistad, dándose en el sacramento de la Eucaristía y quedándose con nosotros. Lo agradecemos y lo proclamamos, porque los cristianos nunca podemos dejar de anunciar en el mundo el amor de Cristo que se manifiesta en este sacramento.

En el Evangelio escuchamos este año la narración de la multiplicación de los panes con los cuales el Señor alimentó a un gran gentío. Jesús manda a los discípulos que den de comer a la gente. Ellos se quedan sorprendidos: ¿quién son ellos, que únicamente tienen cinco panes y dos peces para dar de comer a tanta gente? Pero el milagro se produce: Jesús hace que aquello que parece poco se multiplique.

La fiesta del Corpus es también el día en que los cristianos hacemos nuestra aportación en Cáritas. Por eso hoy tiene que resonar en nuestros corazones de una manera especial esta indicación del Señor: «dadles de comer vosotros mismos». El Señor nos invita a dar de comer y beber a los hambrientos y sedientos; a procurar dignidad a quien no tiene con qué vestirse, o un lugar donde dormir o ser enterrado dignamente; a compartir los sufrimientos de los enfermos y de quienes están en la prisión; a manifestar nuestro aprecio a los otros orando por ellos; a acompañar a las personas enseñando a quién no sabe, aconsejando a quién necesita una palabra de luz en su vida o corrigiendo con amor a aquellos que por su forma de vivir se hacen daño a sí mismos o a los otros; a perdonar las ofensas; a soportar con paciencia los defectos del prójimo. Los cristianos nos acercamos a quienes viven con necesidades corporales y espirituales viviendo y practicando las obras de misericordia.

A menudo, al igual que los discípulos de Jesús, también nosotros podemos pensar que las pobrezas y necesidades de nuestro mundo son más grandes que nuestras posibilidades. No olvidemos que es el Señor quien hace que se multiplique el bien allí donde se viven actitudes evangélicas. Jesús obra el prodigio de aumentar el bien que hacemos, y aquello que muchas veces nos puede parecer imposible se hace realidad, porque donde se vive el Evangelio se despiertan actitudes evangélicas en el corazón de las personas.

Pero la multiplicación de los panes también nos habla del alimento de vida eterna que es el mismo Cristo. No sólo nos contentamos con ayudar a las personas en sus necesidades. Queremos que el mundo conozca y ame a Jesús. Podemos preguntarnos: si todos lo conociéramos y amáramos: ¿nuestro mundo no sería mejor? ¿no nos amaríamos todos más? ¿no nos perdonaríamos los unos a los otros? ¿no nos ayudaríamos con más generosidad? Jesús puede cambiar el corazón de las personas, y por eso también puede cambiar nuestro mundo. Los cristianos tenemos que socorrer las necesidades espirituales y materiales de quienes sufren, sin olvidar que la necesidad más grande de nuestro mundo es que los hombres llegan a conocer y a amar a Jesús. Él es el alimento de la vida eterna.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Commemoració dels 75 anys de l'entronització de la imatge de la Mare de Déu de Montserrat

Dimecres 4 de maig, la Catedral de Santa Maria de Tortosa s'ha unit solemnement a la commemoració dels 75 anys de l'entronització de la imatge de la Mare de Déu de Montserrat. Promoguda per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, en tots els bisbats amb seu a Catalunya s'està vivint enguany l'efemèride amb especial solemnitat.

La nostra diòcesi ho ha celebrat el dimecres 4 de maig, presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Benavent, i concelebrada pel Capítol Catedral, amb la presència destacada del P. Joan M. Mayol, monjo de Montserrat i director de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. En lloc destacat al presbiteri hi era la imatge de la Moreneta que Tortosa venera amb especial devoció a l'ermita dedicada a ella. Devots montserratins, sobretot de Tortosa i d'Amposta i d'altres poblacions del Bisbat, han participat en gran número a l'Eucaristia; al final de la qual el P. Mayol ens encoratjà a mantenir ben viva la flama de

l'amor agraït a la Mare de Déu de Montserrat. Amb fanalets encesos i cantant de tot cor el *Virolai* es va concloure la celebració.

José Luis Arín Roig
Vicari general i degà del Capítol

Visita pastoral a Càritas interparroquial de Vinaròs

La passada setmana, Mons. Enrique Benavent, bisbe de Tortosa, el delegat episcopal Mn. Carlos París i el director de Càritas diocesana de Tortosa, Dídac Rodríguez, varen realitzar una visita pastoral a l'equip de Càritas interparroquial de Vinaròs, conformat per les parròquies de l'Assumpció de Maria, Sant Agustí i Santa Magdalena, amb els rectors de les mateixes Mn. Emilio Vinaixa i Mn. Cristóbal Zurita.

A les instal·lacions varen ser rebuts per la directora, Sra. Amparo Salvador, components de l'equip local i un bon nombre de membres de l'equip de voluntaris. Per part dels membres es va informar detalladament de totes les activitats i projectes que venen realitzant a la població, especialment varen destacar el projecte «Dona'm la mà» (projecte d'acompanyament a persones i/o famílies que tenen algun dels seus membres amb algun problema d'addicció) i el «Participando.com» (es treballa amb grups

de persones en situació irregular i de joves, mitjançant treball grupal analitzant les mancances i les oportunitats detectades i establint línies d'actuació derivades de la reflexió corresponent).

El Sr. Bisbe i el director diocesà varen agrair a l'equip interparroquial la feina que venen realitzant des de fa anys a Vinaròs i els encoratjaren a seguir en aquest camí de servei i d'acollida.

Càritas diocesana de Tortosa

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'amor fratern és com una palestra de l'esperit on dia a dia ens confrontem amb nosaltres mateixos i tenim el termòmetre de la nostra vida espiritual» (17 de febrer).

@Pontifex_es: «L'Església és una família de germans i germanes amb el mateix Pare, que ens ha donat Jesús com a germà, perquè comprenguem quant estima la fraternitat. I desitja que tota la humanitat arribi a ser una família universal» (19 de febrer).

@Pontifex_es: «L'amor a Déu i al proïsme és el passaport per al cel. Els béns terrenals són pols que s'esvaeix, però l'amor que donem —en la família, en el treball, a l'Església, en el món— ens salvarà, romandrà per sempre» (18 de febrer).

@Pontifex_es: «Amb l'Esperit de Jesús podem respondre el mal amb el bé, podem estimar a qui ens fa mal. Així fan els cristians. Que trist és quan persones i pobles orgullosos de ser cristians veuen els altres com a enemics i pensen a fer la guerra!» (20 de febrer).

XXXVI Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat

Després de dos anys de pandèmia, el dimecres 4 de maig ens vam reunir, a redós de la Mare de Déu de Montserrat, tres-cents dos membres de Vida Creixent de les diòcesis de Tarragona, Girona, Lleida, Tortosa, Urgell-Andorra i Vic. Al dia següent, la trobada va ser de trescentes dotze persones, de les diòcesis de Barcelona, Terrassa, Sant Feliu de Llobregat, Solsona, Mallorca i Menorca. El lema de la Jornada fou: «Amb tu fem camí». De la nostra diòcesi de Tortosa vam assistir-hi trenta persones, acompanyades per la coordinadora diocesana, Encarna Gisbert, i el consiliari diocesà, Mn. Joan Bajo. A les 8.30 h vam sortir de Tortosa i Mn. Bajo dirigí la pregària d'anada i, tot seguit, ens adreçà unes paraules de reflexió. Vam acabar cantant el *Virolai* i l'himne de Vida Creixent.

A les 12.30 h ens vam congregar tots a la Basílica, vam resar el Parenostre i vam pregar per la pau del món; tot seguit l'Escolania cantà la *Salve* i el *Virolai*. A continuació vam anar a dinar al restaurant.

A les 16.30 h ens vam retrobar tots els membres de les diferents diòcesis per celebrar l'Eucaristia presidida per Mons. Joan Planella i concelebrada pels consiliaris dels grups de Vida Creixent, i acompanyats d'un diaca permanent. La celebració finalitzà amb el cant del *Virolai*. Cadascú marxà amb el seu autobús, vam fer a la Mare de Déu una pregària agraïda de retorn a casa. Fins al proper any, si a Déu plau.

Maria Joana Querol Beltrán

Benedicció dels nous locals de Càritas parroquial de Sant Jaume d'Enveja

A questa setmana passada ha tingut lloc l'acte de benedicció dels nous locals de Càritas parroquial a Sant Jaume d'Enveja. Després de molt temps treballant per aconseguir disposar d'uns locals on poder atendre de manera adient a totes les persones beneficiàries de Càritas, aquests dies passats els membres de l'equip de la Càritas parroquial de Sant Jaume d'Enveja, acompanyats d'un bon nombre de voluntaris, varen inaugurar les noves instal·lacions de Càritas. Els locals, composats de diferents espais on poder realitzar tots els processos propis de la tasca de Càritas, ajudaran a una millora en la prestació dels serveis que es donen.

L'acte d'inauguració i benedicció comptà amb la presència del rector de la parròquia de Sant Jaume Apòstol, Mn. Josep Blasco; del director de la Càritas parroquial, Sr. Manuel Izquierdo, acompanyats del delegat episcopal, Mn. Carlos París, i del director de Càritas diocesana de Tortosa, Sr. Dídac Rodríguez. Com a cloenda es procedí a compartir unes pastes i refrescos en un dia de joia per a Càritas i per a tota la població de Sant Jaume d'Enveja. Enhorabona!

Càritas diocesana de Tortosa

AGENDA

- **Dissabte 25,** Vinaròs, Parròquia Santa Maria Magdalena, a les 11.30 h primer torn, i a les 13 h segon torn de confirmacions. / Aldover, a les 20 h, confirmacions.
- **Diumenge 26,** Corbera d'Ebre, a les 12 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [2R 17,5-8.13-15a.18 / Sl 59 / Mt 7, 1-5]. *Lleida:* ☐ Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg. germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor; santa Verge de la Consolata.

21. ☐ **Dimarts** [2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / Sl 47 / Mt 7,6.12-14]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. *Lleida:* ☐ Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena. Sant Adolf, bisbe; santa Deomètria, vg. i mr.

22. ■ **Dimecres** [2R 22,8-13;23,1-3 / Sl 118 / Mt 7,15-20]. Sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prev. a Barcelona.

23. ☐ **Dijous** [Is 49,1-6 / Sl 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida i de Vic. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. ☐ **Divendres** [Ez 34,11-16 / Sl 22 / Rm 5,5-11 / Lc 15,3-7]. Sagrat Cor de Jesús.

25. ☐ **Dissabte** [Is 61,9-11 / Sl: 1S / Lc 2,41-51]. El Cor Immaculat de la Verge Maria; Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ **Diumenge vinent,** XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1R 19, 16b.19-21 / Sl 15 / Ga 5,1.13-18 / Lc 9,51-62]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); *Lleida, Tortosa, Sant Feliu de Llobregat i Urgell:* ☐ Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev. fund. Opus Dei.

El Cos i la Sang de Crist (C)

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

Salm responsorial (109)

R. *«Ets sacerdot per sempre, segons l'orde de Melquisedec.»*

Oracle del Senyor el meu Senyor: / «Seu a la meva dreta, / i espera que faci dels enemics / l'escambell dels teus peus.» R.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió / el poder del teu ceptre. / Impera enmig dels enemics. R.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer, / tens la glòria sagrada des del si de la mare, / abans de l'aurora jo t'he engendrat.» R.

El Senyor no es desdiu del que jurà: / «Ets sacerdot per sempre, / segons l'orde de Melquisedec.» R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li:

«Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.»

Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes.

Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

Lectura del libro del Génesis (Gén 14,18-20)

En aquellos días, Melquisedec, rey de Salén, sacerdote del Dios altísimo, sacó pan y vino, y le bendijo diciendo:

«Bendito sea Abrán por el Dios altísimo, creador de cielo y tierra; bendito sea el Dios altísimo, que te ha entregado tus enemigos». Y Abrán le dio el diezmo de todo.

Salmo responsorial (109)

R. *Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.*

Oráculo del Señor a mi Señor: / «Siéntate a mi derecha, / y haré de tus enemigos / estrado de tus pies.» R.

Desde Sión extenderá el Señor / el poder de tu cetro: / somete en la batalla a tus enemigos. R.

«Eres el príncipe desde el día de tu nacimiento / entre esplendores sagrados; / yo mismo te engendré, desde el seno, / antes de la aurora.» R.

El Señor lo ha jurado y no se arrepiente: / «Tú eres sacerdote eterno, / según el rito de Melquisedec». R.

Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 11,23-26)

Hermanos: Yo he recibido una tradición, que procede del Señor y que a mi vez os he transmitido: que el Señor Jesús, en la noche en que iba a entregarlo, tomó pan y, pronunciando la Acción de Gracias, lo partió y dijo: «Esto es mi cuerpo, que se entrega por vosotros. Haced esto en memoria mía». Lo mismo hizo con el cáliz, después de cenar, diciendo: «Este cáliz es la nueva alianza en mi sangre; haced esto cada vez que lo bebáis, en memoria mía. Por eso, cada vez que comáis de este pan y bebéis del cáliz, proclamáis la muerte del Señor, hasta que vuelva.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,11b-17)

En aquel tiempo, Jesús hablaba a la gente del reino y sanaba a los que tenían necesidad de curación. El día comenzaba a declinar. Entonces, acercándose los Doce, le dijeron: «Despide a la gente; que vayan a las aldeas y cortijos de alrededor a buscar alojamiento y comida, porque aquí estamos en descampado». Él les contestó: «Dadles vosotros de comer». Ellos replicaron: «No tenemos más que cinco panes y dos peces; a no ser que vayamos a comprar de comer para toda esta gente». Porque eran unos cinco mil hombres. Entonces dijo a sus discípulos: «Haced que se sienten en grupos de unos cincuenta cada uno». Lo hicieron así y dispusieron que se sentaran todos. Entonces, tomando él cinco panes y los dos peces y alzando la mirada al cielo, pronunció la bendición sobre ellos, los partió y se los iba dando a los discípulos para que se los sirvieran a la gente. Comieron todos y se saciaron, y recogieron lo que les había sobrado: doce cestos de trozos.

COMENTARI

«Doneu-los menjar vosaltres mateixos»

De vegades es presenta la missió de l'Església com la d'una gegantina ONG, que ha de socórrer totes les necessitats del nostre món. I en part és així. Llegim avui a l'evangeli que quan els deixebles li diuen a Jesús: *Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant i puguin trobar-hi queviures,* Jesús els contesta: *Doneu-los menjar vosaltres mateixos.* Aquesta és també la nostra tasca, no desentendre'ns de les necessitats dels nostres germans. Però després l'evangeli presenta la multiplicació de pans i peixos fent-nos recordar l'Eucaristia: *Prengué els cinc pans... alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles*. Són les paraules que repetim abans de la consagració del pa i del vi. L'Església no pot oblidar que la seva missió és la d'oferir la plena salvació a l'home, el sentit profund de la seva existència que no es pot limitar mai al pa material. Necessitem la Paraula, necessitem l'aliment del seu Cos i de la seva Sang, necessitem la seva redempció: l'home no viu només de pa. *El pa i el vi que Melquisedec* presenta a Abraham en senyal de benedicció ens fan recordar el pa i el vi de l'Eucaristia. És *sacerdot del Déu Altíssim i beneeix Abraham* i en ell tots els seus descendents. No oblidem que l'Eucaristia és la nostra gran acció de gràcies a Déu. Pau ens recorda que l'Eucaristia és molt anterior a ell: *Aquesta tradició que jo he rebut, ve del Senyor: Jesús, la nit que havia de ser entregat, prengué el pa i dient l'acció de gràcies, el partí i digué: Això és el meu cos ofert per vosaltres... aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang*. L'Eucaristia, presència real de Crist, Déu i home, que es lliura per amor a tots nosaltres, és aliment de la nostra vida cristiana, acció de gràcies al Pare, compromís amb el Regne de Déu, alegria pels tristos, fortalesa dels febles, garantia de vida eterna, comunió amb els germans...: no empetitim el sentit profund de l'Eucaristia!

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.